

prima instanță: Gh. Plămădeală
instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-146/16

ÎNCHEIERE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu
Judecătorii : Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursurilor declarate de Societate Comercială „Somei Plus” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Somei Plus” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Tatianei Ganeva cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, prin care s-a repus în termen apelul declarat de Ganeva Tatiana, încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015, prin care a fost respinsă cererea Societății Comerciale „Somei Plus” Societate cu Răspundere Limitată de reluare a examinării în fond a cauzei, deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Ganeva Tatiana, casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 iunie 2012 cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost respinsă și împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, prin care a fost admisă cererea Tatianei Ganeva privind emiterea unei decizii suplimentare asupra cheltuielilor de judecată suportate,

c o n s t a t ă:

La 23 aprilie 2010 SC „Somei Plus” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianei Ganeva privind încasarea prejudiciului material în sumă de 3 200 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 01 septembrie 2009 a încheiat cu Ganeva Tatiana contractul de prestări servicii, potrivit căruia SC „Somei Plus” SRL se obligă să o angajeze pe pârâtă în calitate de artist, dansatoare pentru o perioadă de 6 luni în Tailanda, iar Ganeva Tatiana se obligă să participe la prezentările artistice conform programei și contractului. Prin prisma acestui contract s-a obligat să pregătească actele legate de plecarea artistei în Tailanda.

Punctul 2.3 al contractului nominalizat prevede că artistul nu poate avea alte activități decât cele prevăzute de contract și numai în favoarea angajatorului.

Punctul 4.3 al contractului nominalizat prevede rezilierea acestuia din vina artistului, în cazul în care acesta nu își onorează obligațiile prevăzute de actul nominalizat. La fel, dacă contractul este reziliat până la expirarea termenului de 3 luni atunci artistul va achita beneficiarului valoarea de 3200 USD, ceea ce reprezintă cheltuielile de transport, hotel, întreținere, perfectarea actelor, înlocuirea artistului cu un altul.

Reclamantul a indicat că potrivit acestei tranzacții pârâta s-a angajat să lucreze doar numai pentru agentul economic menționat, abținându-se de la alte activități atât în Tailanda cât și în alte țări, fără o înțelegere prealabilă scrisă a agenților economici din RM, SC „Somei Plus” SRL și cel thailandez.

Invocând ca temei executarea necorespunzătoare a obligațiilor asumate, și anume, neprezentarea la locul de muncă, reclamantul solicită încasarea de la Tatiana Ganeva a sumei de 3200 dolari SUA, ce reprezintă cheltuielilor de transport, de perfectare a actelor, de hotel, întreținere, reclamă și de înlocuire cu un alt artist.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 13 iunie 2012 acțiunea a fost admisă, s-a dispus încasarea de la Ganeva Tatiana în beneficiul SC „Somei Plus” SRL a sumei de 3200 dolari SUA cu titlu de daună și cheltuieli de judecată în sumă de 1224,13 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 14 aprilie 2015 Ganeva Tatiana a declarat apel, solicitînd repunerea apelului în termen, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015 s-a admis demersul și s-a repus în termen apelul declarat de Ganeva Tatiana.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015 a fost respinsă cererea SC „Somei Plus” SRL de reluare a examinării în fond a cauzei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015 a fost admis apelul declarat de Ganeva Tatiana, casată hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 13 iunie 2012 cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015 a fost încasat de la SC „Somei Plus” SRL în beneficiul Tatiane Ganeva suma de 918,10 cu titlu de taxă de stat achitată, precum și suma de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, în total suma de 8918,10 lei.

Instanța de apel la emiterea deciziei a apreciat ca fiind eronată concluzia primei instanțe privind admiterea acțiunii. Pentru a decide astfel instanța de apel a constatat că intimatul SC „Somei Plus” SRL nu și-a îndeplinit obligația asumată prin contract, de asigurare a apelantei cu locul de muncă indicat în contract. Instanța

de apel notează că la actele cauzei au fost anexate probe, care confirmă că intimatul a dus în eroare apelanta privind natura serviciilor ce urmau a fi prestate.

În consecință, instanța de apel a constatat neexecutarea esențială de către SC „Somei Plus” SRL a obligațiilor contractuale, ceea ce exclude la rândul său, obligația apelantei de executare a angajamentelor asumate prin contractul încheiat la data de 01 septembrie 2009.

La 07 iulie 2015, în termenul stabilit de art. 434 CPC, SC „Somei Plus” SRL a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel din 01 iulie 2015, solicitând admiterea lui, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 11 august 2015 SC „Somei Plus” SRL a depus recurs motivat, solicitând casarea încheierilor Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015 și din 01 iulie 2015, precum și deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat că intimata Ganeva Tatiana nu și-a executat obligațiile contractuale, și în acest sens urmează a-i fi compensată suma de 3200 dolari SUA, dreptul de a solicita compensarea acestui prejudiciu rezultând atât din conținutul contractului cât și din norma legală.

Referitor la legalitatea încheierii de repunere în termen a apelului declarat de Ganeva Tatiana, recurentul menționează că intimata-apelantă nu a prezentat careva probe în susținerea cererii de repunere în termen a apelului. Invocă că înaintarea demersului de repunere în termenul de declarare a apelului a avut loc la indicația instanței de judecată, fapt ce, în opinia recurentului, contravine principiului contradictorialității.

La 16 decembrie 2015 SC „Somei Plus” SRL a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei suplimentare și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea privind emiterea unei decizii suplimentare și de încasare a cheltuielilor de judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivare recursului recurenta a invocat că suma de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, dispusă spre încasare prin decizia suplimentară contestată din contul SC „Somei Plus” SRL în beneficiul Tatianeii Ganeva, este nejustificat de mare.

Totodată, menționează că instanța de apel nu a comunicat recurentului despre data, ora și locul ședinței de judecată pentru examinarea cererii privind emiterea unei hotărâri suplimentare.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 429 alin. (2,3) CPC, (2) încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. (3) Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarat de SC „Somei Plus” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Referitor la argumentele recurentului referitor la nejustificarea sumei de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, dispusă spre încasare prin decizia suplimentară din contul SC „Somei Plus” SRL în beneficiul Tatianeii Ganeva, instanța de recurs menționează că aceasta este probată prin bonurile de plată anexate în original la materialele dosarului (f.d. 5-7 vol. II).

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu l-a citat pentru ședinței de judecată pentru examinarea cererii privind emiterea unei hotărâri suplimentare, se combat prin prezența avizului de recepție anexat la materialele dosarului, care atestă că citația a fost transmisă de instanță la adresa indicată în cererea de apel și cea din recursul inițial (f.d. 13 vol. II).

Pe când, alte argumente invocate în recursuri nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de SC „Somei Plus” SRL ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Societate Comercială „Somei Plus” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru